

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

8 februari 2000

WETSONTWERP
tot invoeging van een procedure van
onmiddellijke verschijning in het
Wetboek van strafvordering

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER LAEREMANS

In hoofdstuk IV, «Bepalingen tot wijziging van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis», een artikel *5bis* invoegen, luidend als volgt :

«Art. 5bis. — Paragraaf 1 van artikel 16 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wordt vervangen door de volgende bepaling :

«§ 1. De onderzoeksrechter kan een bevel tot aanhouding verlenen indien het feit voor de verdachte een correctionele hoofdgevangenisstraf van drie maanden of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben.

Het bevel mag alleen worden verleend :

- a) indien de ernst van het misdrijf het vereist;
- b) of indien de beveiliging van de maatschappij het vereist;
- c) of indien er gronden zijn om aan te nemen dat de in vrijheid gelaten verdachte zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou pogen te laten

Voorgaande documenten :

Doc 50 **0306/ (1999-2000)** :

001 : Wetsontwerp.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

8 février 2000

PROJET DE LOI
insérant une procédure de
comparution immédiate dans
le Code d'instruction criminelle

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. LAEREMANS

Dans le chapitre IV « Dispositions modifiant la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, insérer un article *5bis*, libellé comme suit :

« Art. 5bis. — L'article 16, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Le juge d'instruction peut décerner un mandat d'arrêt si le fait est de nature à entraîner pour l'inculpé un emprisonnement correctionnel principal de trois mois ou une peine plus grave.

Le mandat ne peut être décerné que :

- a) si la gravité de l'infraction l'exige ;
- b) ou si la protection de la société l'exige ;
- c) ou s'il existe des raisons de craindre que l'inculpé, s'il était laissé en liberté, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves, entre en

Documents précédents :

Doc 50 **0306/ (1999-2000)** :

001 : Projet de loi.

verdwijnen, zich zou verstaan met derden, of nieuwe misdrijven zou plegen;

d) of indien het belang van het onderzoek het vereist;

e) of indien de verdachte vroeger reeds bij herhaling werd veroordeeld wegens met opzet gepleegde feiten waarvoor de wet voorlopige hechtenis toelaat.».

VERANTWOORDING

Het opzet van het wetsontwerp bestaat erin de strafsancities veel nauwer te laten aansluiten bij het moment van het misdrijf. Problematisch is evenwel dat de wet van 1990 op de voorlopige hechtenis, waarop dit wetsontwerp geënt is, veel te beperkt wordt geïnterpreteerd. Hierdoor kan dit «snelrecht» slechts in een veel te gering aantal zaken worden toegepast. Al te vaak immers laten de parketmagistraten jonge misdadigers lopen na een extreem korte aanhouding, waardoor er in hoofde van deze criminelen een gevoel van straffeloosheid ontstaat. Met het huidige ontwerp zal daarin geen verbetering komen.

De indiener wil dan ook van dit wetsontwerp gebruik maken om de mogelijkheden voor de toepassing van de voorlopige hechtenis uit te breiden. Zo zal artikel 16 niet langer bepalen dat er enkel kan worden aangehouden in geval van «volstreckte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid.». Hierdoor wordt de kans veel kleiner dat de vele multirecidivisten telkens weer de dans ontspringen. Dit is de enige manier om de stadscriminaliteit op een geloofwaardige manier te lijf te gaan. Een van de gevolgen hiervan zal natuurlijk zijn dat het globaal aantal aangehouden personen zal toenemen. Een uitbreiding van de celcapaciteit is dus een dringende noodzaak.

De indiener baseert zich hiervoor onder meer op de wetgeving in Zwitserland, dat een zeer soepele toepassing van de V.H. kent. Dat de criminaliteit in dit land nauwelijks gestegen is sinds de jaren '50, is daaraan zeker niet vreemd.

Tegelijk wordt via dit amendement de drempel voor de V.H. verlaagd van één jaar tot drie maanden, zoals dit gold in de oude wet van 1874. Er bestaan immers een aantal misdrijven met een beperkte strafmaat (bijvoorbeeld het gebruiken van een valse naam) waarvoor het vaak nuttig is verdachten aan te houden. Het gebruiken van een valse naam is vaak het enige 'harde' aanknopingspunt voor een oplichtingsdossier. Toch kan het nuttig zijn dat men een oplichter in een vroeg stadium tijdelijk kan aanhouden.

Idem dito voor degenen die zich te buiten gaan aan slagen en verwondingen, waarvoor in artikel 398 Sw in een maximumstraf van 6 maanden wordt voorzien. Ook voor dit soort misdrijven (die een belangrijk onderdeel vormen van de stadscriminaliteit) is het soms wenselijk dat er een aanhoudingsbevel met het oog op onmiddellijke verschijning kan worden uitgevaardigd.

Tenslotte wordt ook een einde gesteld aan het huidige, perfide tweede lid van artikel 16, dat stelt dat de maatregel van voorlopige hechtenis niet mag genomen worden met het oog

collusion avec des tiers ou commette de nouvelles infractions ;

d) ou si l'intérêt de l'instruction l'exige ;

e) ou si l'inculpé a déjà été condamné à plusieurs reprises pour des faits intentionnels pour lesquels la loi autorise la détention préventive. ».

JUSTIFICATION

Le projet de loi vise à faire en sorte que la prise de sanctions suive beaucoup plus rapidement l'infraction. Le problème, c'est que la loi de 1990 relative à la détention préventive, sur laquelle se greffe le projet de loi à l'examen, est interprétée de manière beaucoup trop restrictive. Il en résulte que la « procédure accélérée » ne pourra être appliquée que dans un nombre bien trop limité de cas. Il arrive en effet trop souvent que les magistrats du parquet relâchent de jeunes délinquants après une détention de très courte durée, faisant naître dans leur esprit un sentiment d'impunité. Le projet à l'examen n'y changera rien.

Nous profitons dès lors de l'occasion offerte par le projet de loi à l'examen pour proposer d'étendre les possibilités d'application de la détention préventive. C'est ainsi que l'article 16 de la loi ne prévoirait plus qu'un mandat d'arrêt ne peut être décerné qu'« en cas d'absolue nécessité pour la sécurité publique ». Il y aurait ainsi beaucoup moins de risques que les nombreux multirécidivistes échappent chaque fois à l'arrestation. C'est là le seul moyen de s'attaquer de manière crédible à la criminalité urbaine. Une des conséquences de cette mesure sera évidemment l'augmentation du nombre global de détenus. Il est dès lors indispensable d'étendre d'urgence la capacité des prisons.

Nous nous basons à cet égard notamment sur la législation suisse, qui applique la détention préventive de manière très souple, ce qui n'est certainement pas étranger au fait que la criminalité n'a guère progressé dans ce pays depuis les années cinquante.

Le présent amendement tend par ailleurs à ramener le taux de la peine à partir duquel la détention préventive peut être ordonnée d'un an à trois mois, tel qu'il était prévu dans l'ancienne loi de 1874. Il y a en effet un certain nombre d'infractions entraînant une peine limitée (par exemple, l'utilisation d'un faux nom) pour lesquelles il est souvent utile d'arrêter les inculpés. L'utilisation d'un faux nom est souvent le seul indice « concret » dans un dossier d'escroquerie. Il peut néanmoins s'avérer utile d'arrêter temporairement un escroc dans un stade précoce.

La même remarque vaut pour les auteurs de coups et blessures, qui sont passibles, aux termes de l'article 398 du Code pénal, d'une peine maximum de six mois. Pour ce type d'infractions aussi (qui constituent une part importante de la criminalité urbaine), il est quelquefois souhaitable qu'un mandat d'arrêt puisse être délivré en vue de la comparution immédiate.

Enfin, un terme est également mis au perfide alinéa 2 de l'article 16, qui prévoit que la mesure de détention préventive ne peut être prise dans le but d'exercer une répression immé-

op onmiddellijke bestraffing, noch met het oog op de uitoefening van enige andere vorm van dwang. Deze bepaling is immers in strijd met het opzet van de onmiddellijke verschijning (en bijgevolg vaak 'onmiddellijke bestraffing') van het wetsontwerp. Bovendien kan het in het belang zijn van de beklaagde dat hij meteen na de feiten – die hij klaarblijkelijk gepleegd heeft – opgesloten blijft. Dit voorkomt eigenrichting van de slachtoffers of van de omgeving van betrokkene, die vaak terecht verontwaardigd zijn bij een onmiddellijke vrijlating.

Ook kan er geen moreel bezwaar worden aangevoerd tegen het langer aanhouden van verdachten wanneer zij weigeren op een constructieve wijze mee te werken met het gerecht.

Nr. 2 VAN DE HEER LAEREMANS

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 3, het tweede lid vervangen als volgt :

«De aanhouding kan worden verlengd met maximum 21 dagen indien de rechter de behandeling uitstelt conform artikel 216septies van het Wetboek van strafvordering, met name met het oog op het horen van getuigen of het verrichten van een maatschappelijk onderzoek.».

VERANTWOORDING

Er valt hoegenaamd niet in te zien waarom de aanhouding bij «snelrecht» zo strikt beperkt moet blijven tot 7 dagen, i.t.t. de gewone voorlopige hechtenis na een bevel tot aanhouding.

Het kan in het voordeel zijn van de beklaagde dat er een maatschappelijk onderzoek zou gevoerd worden of een getuigenverhoor zou plaatsvinden. Toch zal de rechter hier niet zo snel toe overgaan gezien hij in dat geval de beklaagde moet laten lopen. Daarom bouwen wij de mogelijkheid in om de aanhouding nog gedurende een drietal weken te verlengen.

Nr. 3 VAN DE HEER LAEREMANS

Art. 6bis

Een artikel 6bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 6bis. — In artikel 26, § 2, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994 en 4 augustus 1996, worden de woorden «één jaar» vervangen door de woorden «drie maanden».

diate ou toute autre forme de contrainte. Cette disposition est en effet en contradiction avec l'objectif du projet de loi à l'examen, à savoir la comparution immédiate (et par conséquent souvent « répression immédiate »). Il peut en outre être dans l'intérêt de l'inculpé d'être emprisonné immédiatement après les faits, qu'il a manifestement commis. Une telle mesure le met à l'abri des représailles des victimes ou de l'entourage de celles-ci, qui sont souvent indignés, à juste titre, d'une libération immédiate.

La détention d'inculpés qui refusent de collaborer de manière constructive avec la justice ne peut, elle non plus, soulever d'objections d'ordre moral.

N° 2 DE M. LAEREMANS

Art. 6

Dans l'article 20bis, § 3, proposé, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit :

« Le maintien du prévenu en détention peut être prolongé de 21 jours maximum si le juge remet la cause conformément à l'article 216septies du Code d'instruction criminelle en vue, entre autres, d'entendre des témoins ou de faire procéder à une enquête sociale. »

JUSTIFICATION

Il est absolument impossible de comprendre pourquoi le maintien en détention dans le cadre de la comparution immédiate doit être limité de manière aussi stricte à 7 jours, contrairement à la mise en détention préventive après que le juge a décerné un mandat d'arrêt. Le prévenu peut avoir intérêt à ce qu'il soit procédé à une enquête sociale ou à ce que des témoins soient entendus. Si le délai n'est que de sept jours, le juge ne prendra pas aussi rapidement cette mesure, parce que, dans ce cas, il devrait remettre le prévenu en liberté à l'expiration du délai. C'est la raison pour laquelle nous entendons faire en sorte que la détention puisse encore être prolongée pendant trois semaines.

N° 3 DE M. LAEREMANS

Art. 6bis

Insérer un article 6bis, libellé comme suit :

« Art. 6bis. — À l'article 26, § 2, de la même loi, modifié par les lois des 11 juillet 1994 et 4 août 1996, les mots « un an » sont remplacés par les mots « trois mois ».

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 1

Bart LAEREMANS (Vlaams Blok)

Nr. 4 VAN DE HEER **ERDMAN c.s.**

Art. 4

Het voorgestelde artikel 209bis, vierde lid, vervangen als volgt :

« *Het hof kan, ambtshalve of op verzoek van de beklagde, van de burgerlijke partij of van de procureur-generaal, de zaak uitstellen tot een of meer latere zittingen die het vaststelt binnen vijftien dagen te rekenen van de eerste zitting, om :*

- *de getuigen te horen die het nuttig acht ;*
- *een maatschappelijk onderzoek of een aanvullend onderzoek te doen verrichten ».*

VERANTWOORDING

Het is duidelijk dat het maatschappelijk onderzoek kan gevraagd worden zowel door de beklagde, de burgerlijke partij als het openbaar ministerie. Het is tenslotte de rechtbank die oordeelt.

Om legistieke redenen moeten de woorden openbaar ministerie vervangen worden respectievelijk door « procureur generaal » of procureur des Konings.

Nr. 5 VAN DE HEER **ERDMAN c.s.**

Art. 5

Het voorgestelde artikel 216septies vervangen als volgt :

« *Art. 216septies. — De rechtbank kan, ambtshalve of op verzoek van de beklagde, van de burgerlijke partij of van de procureur des Konings, de zaak uitstellen tot een of meer latere zittingen die zij vaststelt binnen vijftien dagen te rekenen van de eerste zitting bedoeld in artikel 216quinquies, § 4, om :*

- *de getuigen te horen die zij nuttig acht ;*
- *een maatschappelijk onderzoek te doen verrichten ».*

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 4

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N°4 DE M. **ERDMAN ET CONSORTS**

Art. 4

Remplacer l'article 209bis, alinéa 4, proposé, par l'alinéa suivant :

« *La Cour peut, d'office ou à la demande du prévenu, de la partie civile ou du procureur général, remettre la cause à une ou plusieurs audiences ultérieures qu'elle fixe dans les quinze jours qui suivent la première audience prévue à l'alinéa précédent pour :*

- *procéder à l'audition de tout témoin qu'elle jugera utile ;*
- *faire procéder à une enquête sociale ou à un complément d'enquête. »*

JUSTIFICATION

Il va de soi que l'enquête sociale peut également être demandée tant par le prévenu et la partie civile que par le ministère public. C'est en définitive le tribunal qui statue.

Il convient, pour des raisons d'ordre légistique, de remplacer les mots « ministère public » par les mots « procureur général » ou par les mots « procureur du Roi ».

N°5 DE M. **ERDMAN ET CONSORTS**

Art. 5

Remplacer l'article 216septies par l'article suivant :

« *Art. 216septies. — La Cour peut, d'office ou à la demande du prévenu, de la partie civile ou du procureur du Roi, remettre la cause à une ou plusieurs audiences ultérieures qu'elle fixe dans les quinze jours qui suivent la première audience prévue à l'article 216quinquies, §4, pour :*

- *procéder à l'audition de tout témoin qu'elle jugera utile ;*
- *faire procéder à une enquête sociale. »*

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 4.

Nr. 6 VAN DE HEER **ERDMAN c.s.**

Art. 5

Het voorgestelde artikel 216quinquies, § 2, weglaten.

VERANTWOORDING

Het is best de ter beschikkingstelling van het dossier te koppelen aan de procedure die voorzien is in de voorlopige hechtenis.

Er moet een overeenkomstige tekst worden uitgewerkt in zoverre dat ook rekening moet worden gehouden met het feit dat de onderzoeksrechter geen aanhouding beveelt, maar wel de vrijheid afhankelijk stelt van van de inachtneming van voorwaarden.

Nr. 7 VAN DE HEER **ERDMAN c.s.**

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, tussen het vierde en het vijfde lid, de volgende leden invoegen :

« Het dossier wordt ter beschikking van de beklaagde en van zijn raadsman gesteld zodra het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning wordt uitgevaardigd.

Het dossier wordt ter beschikking van het slachtoffer en van zijn raadsman gesteld zodra het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning wordt uitgevaardigd.

Het dossier kan ter beschikking worden gesteld in de vorm van eensluitend verklaarde afschriften.»

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 6

Nr. 8 VAN DE HEER **ERDMAN c.s.**

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, lid 3, de woorden «behoefstig is» vervangen door de woorden «aan-toont behoefstig te zijn».

VERANTWOORDING

Vermits de procureur des Konings moet oordelen, moet de beklaagde wel elementen aanbrengen. Men kan inderdaad niet vereisen dat binnen deze korte termijn documenten worden opgevraagd aan de onderscheiden diensten, maar de beklaagde zou wel elementen moeten aanbrengen door alle middelen, mondeling of schriftelijk, langs een raadsman of

N°6 DE M. **ERDMAN ET CONSORTS**

Art. 5

Supprimer l'article 216quinquies, §2, proposé.

JUSTIFICATION

Il est préférable de lier la mise à disposition du dossier à la procédure prévue dans le cadre de la détention préventive.

Il convient d'élaborer un texte analogue, dans la mesure où l'on tient également compte du fait que le juge d'instruction n'ordonne aucune arrestation, mais subordonne le maintien en liberté au respect de conditions.

N°7 DE M. **ERDMAN ET CONSORTS**

Art. 6

Dans l'article 20bis, §1er, proposé, entre les alinéas 4 et 5, insérer les alinéas suivants :

« Le dossier est mis à disposition du prévenu et de son conseil dès la réquisition du mandat d'arrêt en vue de la comparution immédiate.

Le dossier est mis à la disposition de la victime et de son conseil à partir de la délivrance du mandat d'arrêt en vue de la comparution immédiate.

Cette mise à disposition du dossier peut se faire sous forme de copies certifiées conformes. »

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 6.

N° 8 DE M. **ERDMAN ET CONSORTS**

Art. 6

Dans l'article 20bis, § 1er, alinéa 3, proposé, remplacer les mots « est sans ressources » par les mots « prouve qu'il est sans ressources ».

JUSTIFICATION

Étant donné que le procureur du Roi doit apprécier la situation, il est nécessaire que le prévenu lui fournisse des éléments d'appréciation. On ne peut en effet exiger que des documents soient demandés dans un délai aussi bref aux différents services, mais le prévenu devrait apporter des éléments, par tous les moyens de droit, oralement ou par écrit,

rechtstreeks, waaruit zou moeten blijken dat hij niet in staat is om zelf de kosten te dragen van rechtsbijstand. Het zal tenslotte de procureur zijn die dan, op basis van de elementen waarover hij beschikt, zal beoordelen of het verzoek om juridische bijstand kan worden overgezonden.

Fred ERDMAN (SP)
Guy HOVE (VLD)
Fauzaya TALHAOU (AGALEV-ECOLO)
Jacqueline HERZET (PRL-FDF-MCC)
Vincent DECROLY (ECOLO-AGALEV)
Charles MICHEL (PRL-FDF-MCC)
Claude DESMEDT (PRL-FDF-MCC)
Hugo COVELIERS (VLD)
Thierry GIET (PS)

Nr. 9 VAN DE HEER GIET

Art. 7bis (nieuw)

Een artikel 7bis invoegen, luidend als volgt :

« Artikel 7bis.— Artikel 1bis, § 3, eerste lid, van de bij de wet van 22 maart 1999 gewijzigde wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De dienstverlening of de opleiding kunnen eventueel worden bevolen na een in artikel 2 bedoeld beknopt voorlichtingsrapport of na een in de aanwezigheid van de beklagde uitgevoerde maatschappelijke enquête, indien uit de stukken van het dossier blijkt dat de betrokkene daadwerkelijk dienstverlening kan verichten of een opleiding kan volgen op een plaats waarvoor hij zich niet onredelijk ver moet verplaatsen. » ».

VERANTWOORDING

De wet van 22 maart 1999 tot wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie werd wel uitgevaardigd, maar niet in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

Die wet voorzag in de mogelijkheid de maatschappelijke enquête en het beknopt voorlichtingsrapport verplicht te maken wanneer de rechter een alternatieve straf wenst op te leggen.

Thans blijkt die maatregel in de praktijk al te omslachtig : de duur van de procedures zou daardoor wel eens heel wat langer kunnen uitvallen.

Die verplichting moet dan ook worden opgeheven en iedere rechter moet, al naar gelang het dossier, kunnen beslissen of de maatschappelijke enquête of het beknopt voorlichtingsrapport wel opportuun is.

par le biais d'un conseil ou directement, établissant qu'il n'est pas en mesure de supporter lui-même le coût de l'aide juridique. Il reviendra finalement au procureur du Roi d'apprécier, sur la base des éléments dont il dispose, si la requête en aide juridique peut être transmise.

N° 9 DE M. GIET

Art. 7bis (nouveau)

Insérer un article 7bis (nouveau) libellé comme suit :

« Article 7bis. — L'article 1bis, § 3, alinéa 1 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, tel que modifié par la loi du 22 mars 1999, est remplacé par la disposition suivante :

« Les travaux d'intérêt général ou la formation peuvent être ordonnés éventuellement après un rapport succinct tel que visé à l'article 2 ou une enquête sociale, en présence du prévenu, et s'il apparaît des pièces du dossier qu'il existe réellement des possibilités d'exécuter des travaux d'intérêt général ou de suivre une formation à un lieu qui n'exige pas des déplacements excessifs pour l'intéressé. » ».

JUSTIFICATION

La loi du 22 mars 1999 modifiant la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation a été promulguée mais non publiée.

Cette loi a prévu de rendre obligatoire l'enquête sociale et le rapport succinct d'information lorsque le juge désire ordonner une peine alternative.

Il apparaît à présent que cette mesure serait beaucoup trop lourde dans la pratique et pourrait prolonger de manière considérable la durée des procédures.

Il convient dès lors de supprimer cette obligation et de permettre à chaque juge d'apprécier suivant le dossier si l'enquête sociale ou le rapport succinct d'information est opportun.

Nr. 10 VAN DE HEER GIET

Art. 7ter (nieuw)

Tussen de artikelen 7 en 8, een artikel 7ter invoegen, luidend als volgt:

«Art. 7ter. — In artikel 2, § 1, eerste en tweede lid, van dezelfde, bij de wet van 22 maart 1999 gewijzigde wet, wordt het woord «moet» telkens vervangen door het woord «kan».

VERANTWOORDING

De verantwoording is dezelfde als bij amendement nr. 9.

Nr. 11 VAN DE REGERING

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216sexies, tweede lid, de woorden «artikel 16, § 5, eerste en tweede lid» vervangen door de woorden «artikel 16, § 1 en § 5, eerste en tweede lid».

VERANTWOORDING

Het pas eraan te herinneren dat de beslissing om een bevel tot aanhouding uit te vaardigen, met redenen moet worden omkleed overeenkomstig artikel 16, § 1 van de wets van 20 juli 1990.

Nr. 12 VAN DE REGERING

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216septies, eerste lid, tweede gedachtenstreepje, de woorden «om de meest gepaste straf te bepalen» weglaten.

VERANTWOORDING

Deze formulering voegt niets toe en verzwaart de tekst.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN

N° 10 DE M. GIET

Art. 7ter (nouveau)

Insérer un article 7ter, libellé comme suit, entre les articles 7 et 8 :

« Article 7ter. — A l'article 2, § 1er, alinéa 1 et alinéa 2 de la même loi, tel que modifié par la loi du 22 mars 1999, le mot « doit » est chaque fois remplacé par le mot « peut ». ».

JUSTIFICATION

La motivation est identique à celle de l'amendement n° 9.

Thierry GIET (PS)

N° 11 DU GOUVERNEMENT

Art. 5

A l'article 216sexies, alinéa 2, proposé, les mots « article 16, § 5, alinéas 1er et 2 » sont remplacés par les mots « article 16, § 1er et § 5, alinéas 1er et 2 ».

JUSTIFICATION

Il convient de rappeler que la décision de délivrer un mandat d'arrêt doit être motivée conformément à l'article 16, § 1er de la loi du 20 juillet 1990.

N° 12 DU GOUVERNEMENT

Art. 5

A l'article 216septies, alinéa 1er, second tiret, proposé, supprimer les mots « en vue de déterminer la peine la plus appropriée ».

JUSTIFICATION

Cette formule n'apporte rien et alourdit le texte.

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN

Nr.13 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216^{quinquies}, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) paragraaf 4, eerste lid, vervangen door de volgende bepaling :

«§ 4. De verschijning voor de rechtbank geschiedt na ten vroegste vier en ten hoogste zeven dagen te rekenen van de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning.

De rechtbank meldt de beklaagde dat hij de dag zelf alleen kan worden berecht als hij daarmee instemt; die instemming kan evenwel alleen worden geacteerd in het bijzijn van zijn advocaat of, zo die niet aanwezig is, van een ambtshalve door de stafhouder aangestelde advocaat. Stemt de beklaagde ermee in terstond te worden berecht, dan wordt daarvan melding gemaakt op het zittingblad. De rechtbank doet dan meteen uitspraak of binnen vijf dagen te rekenen van het tijdstip waarop de zaak in beraad wordt genomen.»;

B) dit artikel aanvullen met een § 5, luidend als volgt :

« § 5. Stemt de beklaagde er niet mee in terstond te worden berecht, dan verwijst de rechtbank de zaak door naar een volgende terechtzitting die moet plaatsvinden binnen een termijn die – tenzij de beklaagde daaraan uitdrukkelijk verzaakt - niet korter dan twee weken en niet langer dan zes weken mag zijn.».

VERANTWOORDING

Gelet op het uitzonderlijke karakter van de nieuwe procedure, en op het korte tijdsbestek waarbinnen het slachtoffer zijn verweer en de beklaagde zijn verdediging moeten opbouwen, zijn wij van mening dat men de beklaagde bij zijn verschijning moet toestaan over een ruimere termijn te beschikken zo hij meent extra tijd nodig te hebben om zijn verdediging voor te bereiden. In dat perspectief past het te voorzien in een doorverwijzing naar een volgende terechtzitting die binnen een redelijke termijn - tussen twee en zes weken – zal moeten plaatsvinden. Die maatregel brengt de beklaagde verantwoordelijkheidszin bij want hij weet dat zijn hechtenis gedurende die termijn kan worden verlengd. Die buffer komt in het Franse systeem blijkbaar niet in het geding en was reeds voorgesteld in het in 1993 ingediende wetsontwerp dat later werd ingetrokken.

Voorts stellen wij voor de mogelijkheid open te laten om verzet aan te tekenen, teneinde de dubbele aanlegprocedure te vrijwaren: in ons systeem heeft de beklaagde het recht niet te verschijnen.

N° 13 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 5

A l'article 216^{quinquies} proposé, apporter les modifications suivantes :

A) Remplacer le § 4 par la disposition suivante :

« § 4. La comparution devant le tribunal a lieu au plus tôt après quatre jours mais dans les sept jours à compter de la délivrance du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate.

Le tribunal avertit le prévenu qu'il ne peut être jugé le jour même qu'avec son accord, toutefois, cet accord ne peut être recueilli qu'en présence de son avocat ou, si celui-ci n'est pas présent, d'un avocat commis d'office par le bâtonnier. Si le prévenu consent à être jugé séance tenante, mention en est faite au procès-verbal de l'audience. Le tribunal statue soit séance tenante soit dans les cinq jours de la mise en délibéré. » ;

B) Compléter cet article par § 5, libellé comme suit :

« § 5. Si le prévenu ne consent pas à être jugé séance tenante, le tribunal renvoie à une prochaine audience qui doit avoir lieu dans un délai qui ne peut être inférieur à deux semaines, sauf renonciation expresse du prévenu, ni supérieur à six semaines. ».

JUSTIFICATION

Compte tenu du caractère exceptionnel de la nouvelle procédure et du peu de temps laissé tant à la victime pour s'organiser qu'au prévenu pour préparer sa défense, nous pensons qu'il faut permettre au prévenu, lorsqu'il comparaît, de pouvoir bénéficier d'un délai plus long si celui-ci estime avoir besoin de temps supplémentaire pour préparer sa défense. Dans cette perspective, il convient de prévoir un renvoi à une prochaine audience qui devra se tenir dans un délai raisonnable, soit entre deux et 6 semaines. Cette mesure responsabilise le prévenu car il sait que sa détention risque de se prolonger durant ce délai. Ce garde-fou ne semble pas remis en cause dans le système français et était proposé dans le projet de loi de 1993 qui a été retiré par la suite.

Par ailleurs, nous proposons de permettre l'opposition pour préserver le double degré de juridiction : dans notre système, le prévenu a le droit de faire défaut.

Nr. 14 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 5

Het voorgestelde artikel 216septies vervangen door de volgende bepaling :

«Art. 216septies.— De rechtbank kan de zaak uitstellen tot een of meer latere zittingen die zij vaststelt binnen vijftien dagen te rekenen van de eerste zitting bedoeld in paragraaf 4 van artikel 216quinquies om ambtshalve of op verzoek van de beklaagde, van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie de getuigen te horen die zij nuttig acht. Moet een getuige worden gedagvaard om te verschijnen, dan wordt de termijn ingekort zoals bepaald in artikel 184, vierde lid.».

VERANTWOORDING

Wij stellen voor de maatschappelijke enquête verplicht te maken, wat een tekstwijziging van het voorgestelde artikel 216septies impliceert.

Nr. 15 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, de volgende wijzigingen aanbrengen :

A) tussen het vierde en het vijfde lid, het volgende lid invoegen :

«De procureur des Konings laat een maatschappelijke enquête uitvoeren.» ;

B) in het laatste lid na de woorden «te worden gehoord», de woorden «en na kennisneming van de door de procureur des Konings gelaste maatschappelijke enquête.» invoegen.

VERANTWOORDING

Gelet op het zeer specifieke karakter van deze nieuwe procedure en op het risico dat de magistraat «blindelings» uitspraak moet doen, lijkt het ons belangrijk het dossier aan te vullen met een snel en verplicht uit te voeren maatschappelijke enquête. Vooraleer het bevel tot aanhouding uit te vaardigen, zal de onderzoeksrechter op die manier beter kunnen inschatten hoe sluitend de waarborg is dat de beklaagde daadwerkelijk zal verschijnen.

N° 14 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 5

Remplacer l'article 216septies proposé par la disposition suivante :

« Art. 216septies. — Le tribunal peut remettre la cause à une ou plusieurs audiences ultérieures qu'il fixe endéans les quinze jours à compter de la première audience prévue au paragraphe 4 de l'article 216quinquies pour, soit d'office ou à la demande du prévenu, de la partie civile ou du ministère public, procéder à l'audition de tout témoin qu'il jugera utile. Si un témoin doit être cité à comparaître, le délai sera réduit comme il est dit à l'alinéa 4 de l'article 184 ».

JUSTIFICATION

Nous proposons que l'enquête sociale soit obligatoire, ce qui implique une reformulation de l'article 216septies tel que proposé.

N° 15 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, proposé, apporter les modifications suivantes :

A) entre le quatrième et le cinquième alinéa, insérer l'alinéa suivant :

« Le procureur du Roi fait procéder à une enquête sociale. » ;

B) en dernier alinéa, entre les mots « sur le champ, » et les mots « après avoir entendu la personne » insérer les mots « après avoir pris connaissance de l'enquête sociale demandée par le procureur du Roi et ».

JUSTIFICATION

Vu la nature très particulière de cette nouvelle procédure et le risque que le magistrat doive se prononcer « à l'aveugle », il nous semble important d'enrichir le dossier d'une enquête sociale rapide obligatoire. Avant de décerner le mandat, le juge d'instruction pourra ainsi se faire une meilleure idée des garanties de « présentation » du prévenu.

Nr. 16 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 3 vervangen door de volgende bepaling:

« § 3. Het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning is geldig tot de uitspraak van het vonnis op voorwaarde dat ze wordt gedaan binnen zes weken te rekenen van de beschikking. Zo niet wordt de beklaagde onmiddellijk in vrijheid gesteld. ».

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 13

Nr. 17 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerste lid, de woorden «De procureur des Konings kan» vervangen door de woorden «Behalve in geval van openbare betogingen of misdrijven ter gelegenheid van een sociaal conflict, kan de procureur des Konings,».

VERANTWOORDING

De Raad van State legt er de nadruk op dat het toepassingsgebied van de procedure van onmiddellijke verschijning heel nauwkeurig moet worden bepaald, in het bijzonder wanneer misdrijven worden gepleegd in het kader van diverse evenementen. De regering geeft in de memorie van toelichting het volgende te kennen : «de nieuwe procedure [is] geen rechtsmiddel dat nuttig kan worden gehanteerd om een standpunt in te nemen in het kader van openbare betogingen of van orderverstoringen als gevolg van maatschappelijk onbehagen». Ze voegt eraan toe dat in dergelijke situaties het «immers aan de nodige sereniteit ontbreekt om misdrijven die eventueel worden gepleegd naar aanleiding van de uitoefening van de grondwettelijk gewaarborgde vrijheden in het juiste perspectief te beschouwen.». Het lijkt ons van belang dat die beperking in de wet wordt opgenomen.

Nr. 18 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerste lid, het punt 1° vervangen door de volgende bepaling :

« 1° het feit is een misdrijf als bedoeld in artikel 398 van het Strafwetboek en in Titel IX van Boek II van hetzelfde Wetboek betreffende de misdaden en wan-

N° 16 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

A l'article 20bis proposé, remplacer le § 3 par la disposition suivante :

« § 3. Le mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate est valable jusqu'au prononcé du jugement pour autant que celui-ci intervienne dans les 6 semaines de l'ordonnance. A défaut, le prévenu est immédiatement mis en liberté. ».

JUSTIFICATION

Voir amendement n° 13.

N° 17 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

À l'article 20bis, § 1er, proposé, faire précéder l'alinéa 1er par les mots suivants :

« Hormis le cas de manifestations publiques ou d'infractions commises à l'occasion d'un conflit social, ».

JUSTIFICATION

Le Conseil d'État insiste pour la détermination très rigoureuse du domaine d'application de la procédure de comparution, spécialement lorsque des infractions sont commises dans le cadre de manifestations diverses. Dans l'exposé des motifs, le gouvernement affirme que la nouvelle procédure « n'est pas un instrument juridique susceptible d'être employé pour prendre position dans le cadre de manifestations publiques ou de troubles consécutifs d'une situation de malaise social » car dans de pareils cas « la sérénité nécessaire pour replacer les faits délictueux éventuellement commis à l'occasion de l'exercice des libertés garanties par la Constitution, dans leur juste perspective, fait défaut ». Il nous semble important d'inscrire cette restriction dans le texte légal.

N° 18 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, remplacer le 1° par ce qui suit :

« 1° le fait est une infraction prévue à l'article 398 du Code pénal et au Titre IX du livre II du même Code relatif aux crimes et délits contre les propriétés, à l'except-

bedrijven tegen eigendommen, met uitzondering evenwel van de artikelen 473 tot 476, van de hoofdstukken I bis en II en de artikelen 510, 531 en 532.».

VERANTWOORDING

Het is onze bedoeling het toepassingsgebied van de nieuwe procedure te beperken tot de gewone slagen en de diefstallen, zonder verzwarende omstandigheid en zonder verwondingen. De reden daartoe houdt verband met de onmogelijkheid om de overtreding te omschrijven gelet op de korthed van de termijnen.

Nr. 19 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerste lid, het punt 2° vervangen door de volgende bepaling :

«2° het gaat om een op heterdaad ontdekt misdrijf indien het individu wordt betrapt terwijl hij het pleegt.».

VERANTWOORDING

In de lijn van de analyse van de Raad van State zijn wij van mening dat het toepassingsveld van de procedure strikt moet worden afgebakend en dat ze alleen mag gelden voor de gevallen waarin de schuld van de beklaagde onbetwistbaar is. Een misdrijf dat wordt beschouwd als op heterdaad ontdekt of dat zopas werd gepleegd en waarvan sporen zijn ontdekt, geeft slechts aanwijzingen van schuld en geen zekerheden. Zoals de Raad van State voorstelt, moet de toepassing van de procedure dus worden beperkt tot de betrapping op heterdaad.

Nr. 20 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 4, het woord «onderzoeksrechter» vervangen door het woord «feitenrechter».

VERANTWOORDING

De onderzoeksrechter put zijn bevoegdheid uit zodra hij het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning heeft uitgevaardigd. Bijgevolg zou het aan de feitenrechter moeten toekomen om uitspraak te doen over de opheffing.

tion cependant des articles 473 à 476, des chapitres Ier bis et II, et des articles 510, 531 et 532. ».

JUSTIFICATION

Notre intention est de limiter le champ d'application de la nouvelle procédure aux coups simples et vols, sans circonstances aggravantes et sans blessures. La raison est liée à une impossible qualification eu égard à la brièveté des délais.

N° 19 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, remplacer le 2° par la disposition suivante :

« 2° l'infraction est flagrante, dans la mesure où l'individu est pris sur le fait ».

JUSTIFICATION

Dans la ligne de l'analyse du Conseil d'État, nous pensons qu'il faut définir strictement le domaine d'application de la procédure, en la réservant aux cas dans lesquels la culpabilité du prévenu est indiscutable. Un délit qui est réputé flagrant ou qui vient de se produire et à propos duquel on a relevé des traces n'apporte que des indices de culpabilité et non des certitudes. Il faut donc limiter l'application de la procédure à l'hypothèse du flagrant délit, limitée au cas où l'individu est pris sur le fait, ainsi que le suggère le Conseil d'État.

N° 20 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

A l'article 20bis proposé, remplacer le § 4 par la disposition suivante :

« § 4. Le juge du fond peut donner mainlevée du mandat d'arrêt en vue de la comparution immédiate, d'office, à tout moment ou sur requête à lui adressée, par une ordonnance motivée qu'il communique immédiatement au procureur du Roi. ».

JUSTIFICATION

Le juge d'instruction épuise sa compétence dès qu'il a délivré le mandat d'arrêt en vue de comparution. Il devrait donc revenir au juge du fond de statuer sur la mainlevée.

Nr. 21 VAN DE HEER JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 5 vervangen door de volgende bepaling :

« § 5. Tegen de beschikking aan de hand waarvan de onderzoeksrechter het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning uitvaardigt kan geen beroep worden ingesteld ».

VERANTWOORDING

Gelet op het specifiek karakter van de nieuwe procedure en op het feit dat ze afwijkt van het gemeen recht moeten de beroepen uit principe en de uitzonderingen limitatief worden vastgesteld.

Nr. 22 VAN DE REGERING

Art. 2

In de voorgestelde tekst de woorden «de artikelen 216quinquies tot septies» vervangen door de woorden «artikel 216quinquies».

VERANTWOORDING

In de procedure van onmiddellijke verschijning bij voorlopige hechtenis is enkel voorzien in artikel 216quinquies.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN

Nr. 23 VAN DE HEER VAN PARYS

Art. 4

In het voorgestelde artikel 209bis, eerste lid, de woorden «in de artikelen 216quinquies tot septies» vervangen door de woorden «in de artikelen 216quater tot septies».

VERANTWOORDING

Het voorgestelde wetsontwerp voert een snelrecht in waarbij de vrijheidsberoving van de betrokkene een noodzakelijk element is. De vrijheidsberoving is dus een *conditio sine qua non* voor de toepassing van het snelrecht. Zonder vrijheids-

N° 21 DE M. JEAN-JACQUES VISEUR

Art. 6

A l'article 20bis proposé, remplacer le § 5 par la disposition suivante :

« § 5. L'ordonnance par laquelle le juge d'instruction décerne le mandat d'arrêt en vue de la comparution n'est susceptible d'aucun recours. ».

JUSTIFICATION

Vu le caractère spécifique et dérogatoire au droit commun de la nouvelle procédure, les recours doivent être aménagés par principe, et les exceptions prévues de manière limitative.

Jean-Jacques VISEUR (PSC)

N° 22 DU GOUVERNEMENT

Art. 2

Dans le texte proposé, remplacer les mots « aux articles 216quinquies à septies » par les mots « à l'article 216quinquies ».

JUSTIFICATION

La procédure de comparution immédiate en détention préventive est prévue seulement par l'article 216quinquies.

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN

N° 23 DE M. VAN PARYS

Art. 4

Dans l'article 209bis, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots « aux articles 216quinquies à septies » par les mots « aux articles 216quater à septies ».

JUSTIFICATION

Le projet de loi à l'examen instaure une procédure de comparution immédiate, dans le cadre de laquelle la détention de l'intéressé constitue un élément nécessaire. La détention est donc une condition *sine qua non* pour l'application de la pro-

beroving kan het systeem van snelrecht niet worden aangewend. De voorwaarde van vrijheidsberoving bij de toepassing van het snelrecht leidt ertoe dat het systeem van snelrecht wordt gekoppeld aan de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Net zoals in de wet betreffende de voorlopige hechtenis wordt de toepassing van het snelrecht in het ontwerp voorbehouden voor feiten die strafbaar worden gesteld met een correctionele hoofdgevangenisstraf van één jaar.

De koppeling van het snelrecht aan de wet betreffende de voorlopige hechtenis heeft tot gevolg dat feiten die strafbaar zijn gesteld met een gevangenisstraf van minder dan één jaar niet in aanmerking komen voor een echte snelrechtprocedure, zoals voorgesteld in het ontwerp.

Het betreft dan – contradictorisch – meestal die feiten die men via het snelrecht wil beteugelen. In concreto zal het misdrijf ‘slagen en verwondingen’, zoals gesanctioneerd in artikel 398 van het Stafwetboek met een gevangenisstraf van maximaal 6 maanden, niet in aanmerking komen voor een toepassing van het snelrecht. Dit impliceert dus dat in hoofdde de gewelddelicten jegens personen niet in aanmerking zullen komen voor de toepassing van de in het ontwerp voorgestelde snelrechtprocedure. Luidens de memorie van toelichting bij het ontwerp is het nu precies de stadsriminaliteit, de veelvoorkomende criminaliteit die men wil beteugelen via het systeem van het snelrecht.

Een oplossing voor geschetst probleem ligt in de creatie van een snelrechtprocedure die geldt voor de gevallen er een aanhouding is (het huidige ontwerp) en een snelrechtprocedure dat wordt toegepast op de gevallen waar de betrokkene niet wordt aangehouden. Door de invoering van een snelrechtprocedure met «twee sporen» kan het snelrecht worden ontkoppeld van de wet betreffende de voorlopige hechtenis en kunnen aldus feiten die strafbaar zijn met straffen van minder dan 1 jaar ook bericht worden via de snelrechtprocedure.

Het spoor van het snelrecht zonder aanhouding wordt uitgetekend op basis van het betaande artikel 216^{quater} Wetboek van strafvordering. Dat artikel bewees reeds zijn efficiëntie, onder meer in Brussel, en moet dus ook worden geïntegreerd in de snelrechtprocedure zoals voorgesteld in het ontwerp.

Het amendement bij artikel 4 van het eerste wetsontwerp strekt ertoe ook in de procedures in het kader van de oproeping bij proces-verbaal, zoals voorzien in artikel 216^{quater} van het Wetboek van strafvordering, de mogelijkheid te voorzien tot instelling van het hoger beroep bij een bijzondere correctionele kamer van het hof van beroep zoals voorgesteld in het nieuwe artikel 209bis van het Wetboek van strafvordering.

Nr. 24 VAN DE HEER VAN PARYS

Art. 4bis (nieuw)

Een artikel 4bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 4bis. — Artikel 216^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 juli 1994, wordt aangevuld met de volgende leden :

cédure de comparution immédiate. La procédure de comparution immédiate ne peut s'appliquer sans que l'intéressé soit privé de sa liberté. Etant assortie de la condition de détention, la procédure de comparution immédiate est liée à la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. Tout comme dans la loi relative à la détention préventive, l'application de la procédure de comparution immédiate est réservée dans le projet aux faits entraînant un emprisonnement correctionnel principal d'un an.

La procédure de comparution immédiate étant liée à la loi relative à la détention préventive, les faits entraînant un emprisonnement de moins d'un an ne peuvent dès lors faire l'objet d'une véritable procédure de comparution immédiate, comme le prévoit le projet.

Il s'agit donc généralement – paradoxalement - de faits que l'on entend réprimer par le biais de la procédure de comparution immédiate. Concrètement, le délit « coups et blessures », tel qu'il est sanctionné à l'article 398 du Code pénal par un emprisonnement de six mois maximum, ne pourra faire l'objet d'une procédure de comparution immédiate. Ceci implique donc que les délits de violence contre les personnes ne pourront faire l'objet de la procédure accélérée prévue dans le projet. Selon l'exposé des motifs du projet, c'est précisément la criminalité urbaine, qui est très fréquente, que l'on entend réprimer par le système de la comparution immédiate.

Le problème soulevé pourrait être résolu en créant une procédure de comparution immédiate sous détention (le projet à l'examen) et une procédure de comparution immédiate qui s'appliquerait dans les cas où l'intéressé n'est pas détenu. En instaurant une procédure de comparution immédiate à « deux voies », la comparution immédiate pourrait être dissociée de la loi relative à la détention préventive et des faits entraînant des peines de moins d'un an pourraient aussi donner lieu à l'application de la procédure de comparution immédiate.

La procédure de comparution immédiate sans détention est calquée sur l'actuel article 216^{quater} du Code d'instruction criminelle. L'efficacité de cet article a déjà été prouvée, notamment à Bruxelles, et doit donc aussi être intégré à la procédure de comparution immédiate prévue dans le projet de loi à l'examen.

L'amendement à l'article 4 du premier projet de loi tend, dans les procédures s'inscrivant dans le cadre de la convocation par procès-verbal, prévue à l'article 216^{quater} du Code d'instruction criminelle, à prévoir la possibilité d'interjeter appel devant une chambre correctionnelle particulière de la cour d'appel comme le prévoit l'article 209bis en projet du Code d'instruction criminelle.

N° 24 DE M. VAN PARYS

Art. 4bis (nouveau)

Insérer un article 4bis, libellé comme suit :

«Art. 4bis. — L'article 216^{quater} du même Code, inséré par la loi du 11 juillet 1994, est complété par les alinéas suivants :

«Plaats, dag en uur van verschijning worden aan de gekende slachtoffers meegedeeld.

Het dossier wordt ter beschikking van de beklaagde en van zijn raadsman gesteld.

Het dossier wordt ter beschikking van het slachtoffer en van zijn raadsman gesteld.

De rechtbank doet uitspraak tijdens de terechtzitting of binnen vijf dagen nadat de zaak in beraad is genomen.

Artikel 216sexies, eerste en derde lid en artikel 216septies zijn van overeenkomstige toepassing.».

VERANTWOORDING

Het nieuwe artikel 4bis van het wetsontwerp heeft tot doel de bestaande regeling voor oproeping bij proces-verbaal te integreren in het voorliggende wetsontwerp. Daarbij worden enkele garanties die in het nieuwe artikel 216quinquies (onmiddellijke verschijning) aan de beklaagde, het slachtoffer en hun respectievelijke raadsman zijn toevertrouwd, van toepassing verklaard op de procedures van oproeping bij proces-verbaal. Ook in het geval van oproeping bij proces-verbaal waarbij betrokkene dus niet in hechtenis is gesteld, zal de rechtbank uitspraak doen tijdens de terechtzitting of dan toch binnen de vijf dagen nadat de zaak in beraad is genomen. Tot slot betekent de integratie van de procedure van oproeping bij proces-verbaal tevens dat de rechtbank het dossier zal kunnen terugbezorgen aan de procureur des Konings indien aanvullend onderzoek is vereist wegens de complexiteit van het dossier. Er zal evenmin een rechtsmiddel kunnen aangewend worden tegen de beschikking tot terugwijzing.

Ook artikel 216septies is van toepassing op de procedures van oproeping bij proces-verbaal waardoor wordt voorzien dat de rechtbank de zaak kan uitstellen (binnen de 15 dagen vanaf de eerste zitting) om onder meer getuigen te horen of om een maatschappelijk onderzoek te verrichten.

Tony VAN PARYS (CVP)

Nr. 25 VAN DE REGERING

Art. 3

In de voorgestelde tekst de woorden «de artikelen 216quinquies tot septies» vervangen door de woorden «artikel 216quinquies».

VERANTWOORDING

In de procedure van onmiddellijke verschijning bij voorlopige hechtenis is enkel voorzien in artikel 216quinquies.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN

« Les lieu, jour et heure de la comparution sont communiqués aux victimes connues.

Le dossier est mis à la disposition du prévenu et de son conseil.

Le dossier est mis à la disposition de la victime et de son conseil.

Le tribunal statue soit séance tenante soit dans les cinq jours après la mise en délibéré.

L'article 216sexies, alinéas 1er et 3, et l'article 216septies sont applicables par analogie. ».

JUSTIFICATION

Le nouvel article 4bis que nous proposons vise à faire en sorte que les règles en vigueur en ce qui concerne la convocation par procès-verbal soient également applicables dans le cadre de la loi en projet. C'est la raison pour laquelle quelques garanties prévues par le nouvel article 216quinquies (comparution immédiate) pour le prévenu, la victime et leurs conseils respectifs sont déclarées d'application dans le cadre des procédures de convocation par procès-verbal. Même dans le cas de convocation par procès verbal où l'intéressé n'a pas été placé en détention, le tribunal statuera séance tenante ou dans les cinq jours après la mise en délibéré. Enfin, l'intégration de la procédure de convocation par procès-verbal signifie également que le tribunal pourra renvoyer le dossier au procureur du Roi si la complexité du dossier requiert un complément d'enquête. Un moyen de droit pourra également être utilisé contre l'ordonnance de renvoi.

L'article 216septies est également applicable aux procédures de convocation par procès verbal, ce qui implique que le tribunal peut remettre la cause (à une audience qu'il fixe endéans les quinze jours à compter de la première audience), notamment en vue d'entendre des témoins ou de faire procéder à une enquête sociale.

N° 25 DU GOUVERNEMENT

Art. 3

Dans le texte proposé, remplacer les mots « aux articles 216quinquies à septies » par les mots « à l'article 216quinquies ».

JUSTIFICATION

La procédure de comparution immédiate en détention préventive est prévue seulement par l'article 216quinquies.

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN

Nr. 26 VAN DE HEER DECROLY EN MEVROUW TALHAOUI

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216quinquies, een §1bis invoegen, luidend als volgt:

«§1bis. *Op het ogenblik dat het openbaar ministerie, met toepassing van artikel 216quinquies, § 1, iemand dagvaardt met het oog op een onmiddellijke verschijning voor de correctionele rechtbank, moet het een probatieassistent belasten met de opstelling van een beknopt voorlichtingsrapport, voorzover de beklaagde voldoet aan de voorwaarden om aanspraak te maken op opschorting, uitstel of probatie, overeenkomstig de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.*».

VERANTWOORDING

Op grond van de thans geldende wetgeving staat de procedure van onmiddellijke verschijning haaks op een uitspraak waarbij dienstverlening en/of een opleiding worden opgelegd. Overeenkomstig artikel 1, §2, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, mogen die maatregelen alleen worden opgelegd in het raam van een probatieopschorting of een probatieuitstel. Bovendien moet de beslissing inzake het uitstel ook betrekking hebben op de integrale gevangenisstraf. Bovenvermelde maatregelen gelden bijgevolg niet voor beklaagden tegen wie een aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd met het oog op een onmiddellijk verschijning, dan wel met toepassing van de wet van 20 juli 1990.

De wet van 22 maart 1999 (zie Stuk Kamer nr. 1233-96/97) reikt weliswaar een oplossing aan voor dat probleem, maar hoewel zij reeds is afgekondigd, werd zij –klaarblijkelijk bij gebrek aan passende middelen en infrastructuur– nog niet in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt. Bijgevolg moet de wet van 22 maart 1999 hoe dan ook in werking treden vóór de wet betreffende de onmiddellijke verschijning.

Overeenkomstig artikel 1bis, §3, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie vereist het opleggen van dienstverlening en/of van een opleiding eerst een maatschappelijke enquête. Nu blijkt dat slechts weinig magistraten om zulke maatschappelijke enquête zoeken, omdat die een belemmering vormt voor vonnissen waarbij dienstverlening en/of een opleiding wordt opgelegd.

Ook voor dat probleem biedt de wet van 22 maart 1999 een oplossing, door de procureur des Konings te verplichten een beknopt voorlichtingsrapport op te stellen vóór hij de zaak voor de vonnisrechtbank brengt. Daarom ware het aangewezen die verplichting uit te breiden tot de procedure van onmiddellijke verschijning.

N° 26 DE M. DECROLY ET MME TALHAOUI

Art. 5

A l'article 216quinquies proposé, insérer un § 1^{er}bis, libellé comme suit :

« § 1^{er}bis. *Le ministère public est tenu de faire procéder par un assistant de probation, au moment où il décide de citer à comparaître immédiatement devant le tribunal correctionnel en application de l'article 216quinquies, § 1er, à un rapport d'information succinct pour autant que le prévenu entre dans les conditions pour pouvoir bénéficier de la suspension ou du sursis conformément à la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.* ».

JUSTIFICATION

Dans l'état actuel de notre législation, la procédure de comparution immédiate s'oppose au prononcé d'un travail d'intérêt général ou d'une formation. En effet, conformément à l'article 1er, § 2 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, ces mesures ne s'inscrivent que dans le cadre d'un sursis ou d'une suspension probatoire et pour autant que le sursis soit prononcé pour l'intégralité de la peine d'emprisonnement. Les personnes qui se verront décerner un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate ne pourront dès lors bénéficier de ces mesures tout comme les personnes qui se voient décerner un mandat d'arrêt dans le cadre de la loi du 20 juillet 1990.

La loi (1233-96/97) du 22 mars 1999 pallie certes ce problème mais cette loi, bien que promulguée, n'a pas encore été publiée au *Moniteur belge* faute, semble-t-il, de moyens et d'infrastructures adéquates. Il est dès lors indispensable que la loi du 22 mars 1999 entre en vigueur avant celle relative à la comparution immédiate.

Enfin, conformément à l'article 1^{er}bis, § 3, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, le travail d'intérêt général et la formation ne peuvent être ordonnées qu'après la tenue d'une enquête sociale. Or, peu de magistrats sollicitent la tenue de cette enquête sociale constituant un frein au prononcé du travail d'intérêt général et de la formation.

La loi du 22 mars 1999 a également remédié à ce problème en rendant obligatoire la tenue d'un rapport d'information succinct par le procureur du Roi avant la saisine de la juridiction de jugement. Il convient dès lors d'étendre cette obligation à la procédure de comparution immédiate.

Nr. 27 VAN DE HEER DECROLY EN MEVROUW TALHAOUI

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, §1, eerste lid, 2°, de woorden «of de bezwaren aangevoerd binnen drie maanden volgend op het plegen van het misdrijf zijn toereikend om de zaak aan de rechter ten gronde voor te leggen» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Het ware onverantwoord de procedure van onmiddellijke verschijning, als alternatief ingeval van een op heterdaad ontdekt misdrijf, ook toe te staan indien het gaat om een zaak die een kennisgeving aan het parket vereist en die er bovendien niet eenvoudig uitziet of waarbij het antwoord op de schuld-vraag allesbehalve voor de hand ligt.

Het ware in dat verband beter de beklaagde op te roepen bij proces-verbaal (met toepassing van de procedure vervat in artikel 216 van het Wetboek van strafvordering, die verkeerdelijk als «versneld» wordt bestempeld). Een bijkomend voordeel is dat aldus een aanzet zou worden gegeven tot een uitklaring van de respectieve toepassingsfeer van de oproeping bij proces-verbaal en de procedure van onmiddellijke verschijning.

De door de Raad van State aangehaalde rechtsleer houdt ook een pleidooi in ten gunste van een dergelijke beperking. Meer nog: de geciteerde rechtsgeleerden pleiten voor een beperking van de procedure tot de werkelijke gevallen van betrapting op heterdaad (dat wil zeggen: betrapting op heterdaad in de strikte zin van het woord). Net als in het Franse recht behelst de betrapting op heterdaad in het Belgische recht (artikel 41 van het Wetboek van strafvordering) tal van hypothesen. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen werkelijke gevallen van betrapting op heterdaad, de gevallen waarin het misdrijf wordt beschouwd of verondersteld als op heterdaad ontdekt, en de gevallen die worden gelijkgesteld met een op heterdaad ontdekt misdrijf. Het verdient de voorkeur de procedure van onmiddellijke verschijning te beperken tot de gevallen van werkelijke betrapting op heterdaad.

«Van werkelijke betrapting op heterdaad is sprake wanneer de schuldige tijdens het uitvoeren van zijn daad wordt betrapt (het misdrijf wordt gepleegd), alsook wanneer de dader zich nog op de plaats van de feiten bevindt (het misdrijf is pas gepleegd).

Een misdrijf wordt beschouwd of verondersteld op heterdaad te zijn ontdekt, wanneer de dader wordt aangewezen door het openbaar geroep, dan wel bij inbeslagneming van voorwerpen, wapens, hulpmiddelen of papieren op grond waarvan kan worden verondersteld dat de betrokkene dader of medeplichtige is en op voorwaarde dat de inbeslagneming niet lang na het misdrijf plaatsvond [dat wil zeggen wanneer de betrokkene in het bezit is van voorwerpen waarmee het misdrijf werd gepleegd of die er het resultaat van zijn].

N° 27 DE M. DECROLY ET MME TALHAOUI

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, 2°, proposé, supprimer les mots « ou les charges, réunies endéans les trois mois qui suivent la commission de l'infraction, sont suffisantes pour soumettre l'affaire au juge du fond ».

JUSTIFICATION

Cette hypothèse de recours à la procédure de comparution immédiate – qui est instituée comme condition alternative à la flagrance – ne justifie pas le recours à ladite procédure dans la mesure où, par hypothèse, l'affaire suppose une information du parquet pour être mise en état et permet de douter de la simplicité de l'affaire ou de l'évidence de la culpabilité.

Dans cette hypothèse, le recours à la procédure sur convocation par procès-verbal (art. 216^{quater} C.I.C. dite erronément « procédure accélérée ») paraît plus adéquate. Par ailleurs, cette solution aurait le mérite de constituer un début de clarification des champs d'application respectifs de la procédure sur convocation par P.V. et de la P.C.I.

La doctrine française, citée par le Conseil d'État, plaide également en faveur de cette limitation. Elle va même plus loin en suggérant de limiter la procédure aux cas de flagrance réelle (flagrance proprement dite). En effet, à l'instar du droit français, la flagrance en droit belge (art. 41 C.I.C.) recouvre plusieurs hypothèses. On distingue la flagrance réelle, la flagrance réputée ou présumée, et la flagrance assimilée. Il y a lieu de limiter la P.C.I. aux cas de flagrance réelle.

« La flagrance réelle vise d'une part, le cas où le coupable est surpris dans son action (infraction qui se commet), et d'autre part, le cas où le délinquant est encore présent sur les lieux de l'infraction (infraction qui vient de se commettre).

La flagrance réputée ou présumée recouvre, quant à elle, le cas où l'auteur est poursuivi par la clameur publique d'une part, et d'autre part, celui où *il est saisi d'effets, armes, instruments ou papiers faisant présumer qu'il est auteur ou complice, pourvu que ce soit dans un temps voisin du délit* [c'est-à-dire lorsqu'une personne se trouve en possession d'objets qui ont servi à la commission de l'infraction ou en sont le produit].

Van gelijkstelling met een betrapping op heterdaad is sprake wanneer het misdrijf binnen in een woning plaatsvond en het zogenaamde hoofd van het huis om een vaststelling van het misdrijf verzoekt. In dat geval hoeft het misdrijf niet op heterdaad te zijn ontdekt. (vertaling)¹

De betrapping op heterdaad in de ruime zin van het woord (werkelijk, verondersteld, gelijkgesteld) houdt een dubbele afwijking in van het gemeen recht en vervult tevens een dubbele juridische rol. Ten eerste vergroot zij het gezag van het parket en de officieren van gerechtelijke politie gedurende het door hen uitgevoerde vooronderzoek. Ten tweede zal de procedure ten gronde (de fase van het vonnis) volgens een versneld patroon verlopen.

Teneinde de rechten van de verdediging niet uit te hollen, moeten die uitzonderingsprocedures beperkt blijven tot de gevallen waarin niet de minste twijfel bestaat over de schuld van de verdachte. Houdt men die stelregel niet aan, dan wordt het risico op gerechtelijke dwaling te groot. We mogen immers niet vergeten waarop die afwijkingen eigenlijk berusten. Wanneer we die grondslagen in het achterhoofd houden, wordt duidelijk dat de procedure van onmiddellijke verschijning alleen betrekking zou mogen hebben op de gevallen van daadwerkelijke betrapping op heterdaad: «de dader moet hoe dan ook op heterdaad worden betrapt.

Bijgevolg zou een snelle procedure niet in werking mogen treden in geval van veronderstelde betrapingen op heterdaad, en in geval van misdrijven die, zo het er op grond van de sporen naar uitziet, nog maar net werden gepleegd. In beide gevallen staat de schuldvraag immers niet vast, maar beschikt men slechts over aanwijzingen van schuld» (vertaling)².

Nr. 28 VAN DE HEER DECROLY EN MEVROUW TALHAOUI

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, een § 1bis invoegen, luidend als volgt:

«§1bis. Conform artikel 28septies, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, kan de onderzoeksrechter het dossier ook aan zich trekken.».

VERANTWOORDING

Gesteld dat het specifieke aanhoudingsbevel wordt goedgekeurd, moet - teneinde de strafprocedure enigszins samenhangend te laten verlopen - artikel 28septies van het Wetboek van strafvordering, dat het mini-onderzoek instelt, worden gewijzigd.

1 A. VARINARD, *Crimes et délits flagrants*, Dalloz, Guide juridique, blz. 151-1.

2 D. MAYER, *Playdoyer pour une redéfinition du flagrant délit*, Rec. Dalloz, Chronique, 1980, blz. 102.

Enfin, la flagrance par assimilation renvoie aux infractions commises à l'intérieur d'une maison lorsque le chef de maison requiert qu'elle soit constatée. Dans ce cas, il n'est pas nécessaire que l'infraction soit flagrante ».¹

L'état de flagrance au sens large (réelle, présumée et assimilée) provoque une double dérogation au droit commun. Elle remplit une double fonction juridique. La première concerne l'extension des pouvoirs de contrainte dans le cadre de l'enquête préliminaire du parquet et des O.P.J. La seconde concerne le dispositif procédural de fond (la phase de jugement) et se traduit par des procédures accélérées.

Sous peine de priver les droits de défense d'une réelle effectivité, ces procédures d'exception doivent être réservées aux cas dans lesquels la culpabilité de la personne poursuivie est indiscutable, sinon les risques d'erreur judiciaires sont trop importants. Il convient, en effet, d'en revenir au fondement de ces dérogations. Ainsi, la seule hypothèse de flagrance qui devrait être retenue dans le cadre de la P.C.I. est celle de la flagrance véritable : « il faudrait que l'individu ait été pris sur le fait ».

En conséquence, les délits réputés flagrants, d'une part, et ceux dont on a relevé les traces alors qu'ils venaient de se commettre, d'autre part, ne devraient pas autoriser la mise en œuvre de la procédure rapide car ils apportent seulement des indices de culpabilité, mais pas de certitude. ».²

N° 28 DE M. DECROLY ET MME TALHAOUI

Art. 6

A l'article 20bis proposé, insérer un § 1^{er}bis, libellé comme suit :

« §1^{er}bis. Le juge d'instruction peut également évoquer le dossier conformément à l'article 28septies, alinéa 2 du Code d'instruction criminelle ».

JUSTIFICATION

Dans l'hypothèse où le mandat spécifique est adopté, il y a lieu de modifier l'article 28septies, C.I.C. instituant la mini-instruction afin de maintenir une certaine cohérence de la procédure pénale.

1 A. VARINARD, *Crimes et délits flagrants*, Dalloz, Guide juridique, p. 151-1.

2 D. MAYER, *Playdoyer pour une redéfinition du flagrant délit*, Rec. Dalloz, Chronique, 1980, p. 102.

Op grond van de vigerende wetgeving is het door artikel 16 van de wet van 20 juli 1990 ingestelde bevel tot aanhouding uitgesloten van het mini-onderzoek. Afgifte van een bevel tot aanhouding (en ongeacht of dat gebeurt op grond van artikel 16 dan wel van het ontworpen artikel 20*bis* van de wet op de voorlopige hechtenis) door de onderzoeksrechter zonder dat die daartoe werd aangezocht, maakt echter deel uit van een mini-onderzoek.

Zoals in het raam van het mini-onderzoek werd bepaald, moet de onderzoeksrechter dan ook over de mogelijkheid beschikken het dossier aan zich te trekken (auto-adiëring).

Nr. 29 VAN DE HEER DECROLY EN MEVROUW TALHAOUI

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 4, het derde lid weglaten.

VERANTWOORDING

In het raam van de procedure van onmiddellijke verschijning is het zaak het recht op verzet te behouden.

Nr. 30 VAN DE REGERING

Art. 4

In het voorgestelde artikel 209*bis* de volgende wijzigingen aanbrengen :

1° in het eerste lid, de woorden «de artikelen 216*quinquies* tot septies» vervangen door de woorden «artikel 216*quinquies*»;

2° in het eerste lid de woorden «in artikel 203 van het Wetboek van strafvordering» vervangen door de woorden «in de artikelen 203 en 205»;

3° het tweede lid wordt het derde lid en het derde lid wordt het tweede lid;

4° in het vierde lid de woorden «in het vorige lid» vervangen door de woorden «in het tweede lid»;

5° in het vierde lid, twee gedachtenstreepje de woorden «teneinde de meeste gepaste straf te bepalen» weglaten;

En effet, dans l'état actuel du droit, le mandat d'arrêt prévu à l'article 16 loi du 20 juillet 1990 est expressément exclu de la mini-instruction. Or, la délivrance d'un mandat d'arrêt (qu'il soit fondé sur l'article 16 ou l'article 20*bis* en projet de la loi relative à la détention préventive) par le juge d'instruction sans saisine de ce dernier constitue un cas de mini-instruction.

Aussi, comme il est prévu en cas de mini-instruction, il convient de permettre au juge d'instruction d'évoquer le dossier (auto-saisine).

N° 29 DE M. DECROLY ET MME TALHAOUI

Art. 5

A l'article 216*quinquies*, § 4, proposé, supprimer le troisième alinéa.

JUSTIFICATION

Le droit d'opposition doit être maintenu dans le cadre de la procédure de comparution immédiate.

Vincent DECROLY (ECOLO-AGALEV)
Fauzaya TALHAOUI (AGALEV/ECOLO)

N° 30 DU GOUVERNEMENT

Art. 4

A l'article 209*bis* proposé, apporter les modifications suivantes :

1° à l'alinéa 1er, les mots « aux articles 216*quinquies* à septies » sont remplacés par les mots « à l'article 216*quinquies* » ;

2° à l'alinéa 1er, remplacer les mots « à l'article 203 du Code d'instruction criminelle » par les mots « aux articles 203 et 205 » ;

3° l'alinéa 2 devient l'alinéa 3 et l'alinéa 3 devient l'alinéa 2 ;

4° à l'alinéa 4, remplacer les mots « alinéa précédent » par les mots « alinéa 2 » ;

5° à l'alinéa 4, second tiret, supprimer les mots « en vue de déterminer la peine la plus appropriée » ;

6° het vijfde lid wordt het zesde lid en het zesde lid wordt het vijfde lid.

VERANTWOORDING

1° In de procedure van onmiddellijke verschijning bij voorlopige hechtenis is enkel voorzien in artikel 216*quinquies*.

2° Het amendement betreft het in overeenstemming brengen van de tekst ten gevolge van het amendement dat artikel 205 van het Wetboek van strafvordering wijzigt (invoeging van een nieuwe artikel 4).

3° en 4° Deze wijzigingen beogen de tekst coherenter te maken.

5° Deze formulering beoogt de tekst te vereenvoudigen.

Nr. 31 VAN DE REGERING

Art. 4

In het voorgestelde artikel 209*bis*, eerste lid, de woorden «bij een bijzondere correctionele kamer van het hof van beroep» weglaten.

VERANTWOORDING

Het lijkt verkiesbaar deze wijziging in te voegen in het gewijzigde reglement van het hof van beroep overeenkomstig artikel 106 van het Gerechtelijk Wetboek.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN

Nr. 32 VAN DE HEER DECROLY EN MEVROUW TALHAOUI

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 1, eerste lid, tussen de woorden «eenieder op die» en het woord «overeenkomstig», de woorden «op heterdaad wordt betrap of die» invoegen.

VERANTWOORDING

De *casus* «betrapping op heterdaad» moet worden losgekoppeld van de hechtenis. Het misdrijf waarop men op heterdaad wordt betrap kan, in het raam van de procedure van onmiddellijke verschijning, snel worden berecht zonder dat de dader van dat misdrijf daarom in hechtenis hoeft te worden genomen.

6° l'alinéa 5 devient l'alinéa 6 et l'alinéa 6 devient l'alinéa 5.

JUSTIFICATION

1° La procédure de comparution immédiate en détention préventive est prévue seulement par l'article 216*quinquies*.

2° Il s'agit d'une mise en concordance des textes suite à l'amendement qui modifie l'article 205 du Code d'instruction criminelle (insertion d'un nouvel article 4).

3° et 4° Ces modifications permettent d'assurer une présentation plus cohérente du texte.

5° Cette modification vise à simplifier le texte

N° 31 DU GOUVERNEMENT

Art. 4

A l'article 209*bis*, alinéa 1er proposé, supprimer les mots « , devant une chambre correctionnelle particulière de la cour d'appel ».

JUSTIFICATION

Il paraît préférable que cette modification soit introduite dans le règlement modifié de la cour d'appel conformément à l'article 106 du code judiciaire.

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN

N° 32 DE M. DECROLY ET MME TALHAOUI

Art. 5

A l'article 216*quinquies*, § 1er, alinéa 1er, proposé, entre les mots « toute personne qui » et les mots « en application », insérer les mots « est surprise en flagrant délit ou qui, ».

JUSTIFICATION

Il s'agit de dissocier l'état de flagrance de la mise en détention. L'infraction flagrante peut être jugée plus rapidement (dans le cadre de la P.C.I.) sans pour autant exiger la mise en détention de son auteur.

Zo kan de procureur des Konings die een misdrijf op heterdaad vaststelt, beslissen het dossier voor een procedure van onmiddellijke verschijning in aanmerking te doen komen, zonder daartoe vooraf noodzakelijkerwijs de afgifte van een bevel tot aanhouding te vorderen.

Er bestaat immers geen enkel noodzakelijk en redelijk verband tussen vrijheidsberoving en naleving van een redelijke berechtingstermijn.

In concreto moet bij op heterdaad (*sensu stricto*) vastgestelde misdrijven waarbij geen onmiddellijke strafmaatregel (voorlopige hechtenis) wordt genomen, de toepassing van de procedure van onmiddellijke verschijning worden beperkt. Anders kan het wetsontwerp het averechtse effect sorteren dat het parket de uitvaardiging van een bevel tot aanhouding (of een voorwaardelijke invrijheidstelling) alleen vordert om een procedure van onmiddellijke verschijning te kunnen toepassen.

Dit amendement strekt ertoe het debat opnieuw toe te spitzen op de enige – zo mag geredelijk worden gesteld – geldige rechtsgrond voor de procedure van onmiddellijke verschijning, met name de vaststaande materiële (niet noodzakelijk morele, die verband houdt met de schuldvraag) toerekening van de feiten aan de beklaagde, die het risico op blinde bestrafing beperkt.

In dat geval wordt het specifieke karakter van de procedure van onmiddellijke verschijning ten opzichte van de oproepingsprocedure bij proces-verbaal (artikel 216^{quater} van het Wetboek van strafvordering) beperkt tot de vaststelling op heterdaad en tot de korte duur van de termijnen.

Nr. 33 VAN DE HEER DECROLY EN MEVROUW TALHAOUI

Art. 6

Het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerste lid, 1°, vervangen als volgt :

« 1° het feit lijkt niet van aard te zijn om voor een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan een jaar of voor een zwaardere straf in aanmerking te komen ».

VERANTWOORDING

Die formulering werd overgenomen uit artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering (strafbemiddeling).

Teneinde de toepassings sfeer van de procedure van onmiddellijke verschijning te beperken, mag niet worden verwezen naar de in het Strafwetboek omschreven theoretische strafmaat, maar moet rekening worden gehouden met de straf die de procureur des Konings lijkt te moeten vorderen, met dien verstande dat men daarbij moet streven naar een individuele aanpak en naar een beperkte bestraffing voor zogenaamde « eenvoudige » feiten die binnen een ingekort tijdsbestek kunnen worden berecht.

Ainsi, le procureur du Roi qui constate une infraction flagrante peut décider de soumettre le dossier à la P.C.I. sans devoir préalablement et nécessairement requérir la délivrance d'un mandat d'arrêt.

Il n'y a, en effet, aucun lien nécessaire et raisonnable entre la privation de liberté et le respect du délai raisonnable de jugement.

Concrètement, il s'agit de limiter le recours à la P.C.I. dans les cas de flagrance (dans son acceptation restrictive) sans répression immédiate (détention préventive) afin d'éviter l'effet pervers suivant du dispositif en projet : que le parquet ne requière la délivrance d'un mandat d'arrêt (ou d'une liberté sous conditions) qu'aux seules fins de recourir à la P.C.I.

Cet amendement tend à recentrer le débat autour du seul fondement légitime - s'il en est - de la P.C.I., à savoir la certitude de l'imputabilité matérielle (et pas nécessairement morale, la culpabilité) des faits au prévenu qui limite le risque de répression aveugle.

Dans ce cas, la spécificité de la P.C.I. par rapport à la procédure sur convocation par P.V. (216^{quater} C.I.C) est réduite à la question de la flagrance et à la brièveté des délais.

N° 33 DE M. DECROLY ET MME TALHAOUI

Art. 6

Remplacer l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, 1°, proposé, par ce qui suit :

« 1° le fait ne paraît pas être de nature à devoir être puni d'un emprisonnement correctionnel principal de plus d'un an ou d'une peine plus lourde » ;

JUSTIFICATION

Cette formule est empruntée à l'article 216ter C.I.C. (médiation pénale).

Afin de limiter le champ d'application de la procédure de comparution immédiate, il s'agit non pas de se référer à la peine théorique prévue dans le Code pénal mais de tenir compte de la peine que le procureur du Roi semble devoir requérir, et ce, dans un souci d'individualisation et de limitation de la répression pour des faits « simples » jugés dans un délai abrégé.

Allereerst biedt die begrenzing van de uitgesproken strafmaat een dubbele waarborg:

- in het stadium van de dossiersselectie, impliceert die beperking een eerste individuele benadering van de feiten door het parket vooraleer naar de snelrechter wordt doorverwezen;

- in het stadium van de berechting blokt die begrenzing vorderingen van zware straffen in het raam van een snelrecht-procedure af.

Daarbij is het zaak de snelle afhandeling van de procedure door betrekkelijk milde vonnissen te compenseren.

Die beperking wordt vervolgens gekoppeld aan het criterium van de vaststelling op heterdaad, en zorgt zo voor een specifieke toepassingssfeer voor de procedure van onmiddellijke verschijning ten opzichte van de snelprocedure (artikel 216^{quater} van het Wetboek van strafvordering) en ten opzichte van de strafbemiddeling (artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering).

Ten slotte zij erop gewezen dat de meeste snelprocedures naar Italiaans recht (*Giudizio abbreviato*, *Patteggiamento*, *Giudizio direttissimo*, *Giudizio immediato*) principieel gepaard gaan met een gereduceerde strafmaat; het behoort daar zelfs tot de geplogenheden dat de partijen zelf zo'n vermindering voorstellen¹.

Nr. 34 VAN DE HEREN **DESMEDT, MICHEL** EN MEVROUW **HERZET**

Art. 4

Het voorgestelde artikel 209bis, vierde lid, vervangen door de volgende bepaling :

«*Het hof kan de zaak eenmaal of meermaals uitstellen op voorwaarde dat het ze uiterlijk vijftien dagen na de inleidingszitting in beraad neemt.*».

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt beoogd een verduidelijking aan te brengen.

De oorspronkelijke tekst is verwarrend. Zoals het geredigeerd is, kan het vierde lid immers twee verschillende uitleggingen krijgen :

- het is de beslissing om de zaak eenmaal of meermaals uit te stellen die door de rechter binnen een termijn van 15 dagen moet worden genomen;

¹ Zie M. DELMAS-MARTY, (o.l.v.) *Procédures pénales d'Europe*, Paris, Presses universitaires de France, 1995, blz. 312-315.

Tout d'abord, cette limitation du seuil de la peine prononcée offre une double garantie :

- Au stade de la sélection des dossiers, cette limitation implique une première individualisation des faits par le parquet avant de renvoyer au jugement immédiat ;

- Au stade de la phase de jugement, cette limitation constitue un verrou contre les réquisitoires à des peines lourdes dans le cadre d'une procédure rapide.

Il s'agit ici de compenser le caractère expéditif de la procédure par une relative clémence au niveau de la sentence.

Ensuite, couplée au critère de l'état de flagrance, cette limitation confère un champ d'application propre à la procédure de comparution immédiate par rapport à celui de la procédure accélérée (art. 216^{quater} C.I.C.) d'une part, et à celui de la médiation pénale (art. 216ter C.I.C.) d'autre part.

Enfin, il est à noter que la plupart des procédures accélérées de droit italien (*giudizio abbreviato*, *patteggiamento*, *giudizio direttissimo*, *giudizio immediato*) s'accompagnent, en principe, d'une réduction de la peine quand cette dernière n'est pas purement et simplement proposée par les parties elles-mêmes.¹

Vincent DECROLY (ECOLO/AGALEV)
Fauzaya TALHAOU (AGALEV/ECOLO)

N° 34 DE MM. **DESMEDT, MICHEL** ET MME **HERZET**

Art. 4

Remplacer l'article 209bis, alinéa 4 proposé, par l'alinéa suivant :

«*La cour peut remettre une ou plusieurs fois la cause, pour autant qu'elle prenne délibéré au plus tard quinze jours après l'audience d'introduction*».

JUSTIFICATION

Le présent amendement est introduit dans un souci de clarification.

Le libellé du texte initial prête à confusion. En effet, l'alinéa, tel que rédigé, pouvait être interprété de deux manières distinctes :

- c'est la décision de procéder à une ou plusieurs remises qui doit être prise par le juge dans un délai de 15 jours.

¹ Voir M. DELMAS-MARTY, (s.l.d.) *Procédures pénales d'Europe*, Paris, Presses universitaires de France, 1995, p. 312-315.

- indien de magistraat beslist de zaak eenmaal of meermaals uit te stellen, moeten de zittingen waarnaar de zaak werd verwezen uiterlijk 15 dagen na de eerste zitting plaatshebben.

De tweede uitlegging blijkt het best aan te sluiten bij de algemene strekking van het wetsontwerp en bij de doelstellingen ervan.

Nr. 35 VAN DE HEREN **DESMEDT, MICHEL** EN MEVROUW **HERZET**

Art. 5

Het voorgestelde artikel 216quinquies, § 1, tweede lid, vervangen door de volgende bepaling :

«Wanneer het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning zoals bedoeld in artikel 20bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis is uitgevaardigd, stelt de procureur des Konings elke persoon als bedoeld in het vorige lid en diens raadsman onverwijld in kennis van de plaats, de dag en het uur van de zitting.».

VERANTWOORDING

Omwille van de duidelijkheid verdient het de voorkeur de datum en het opschrift van de wet te vermelden. De verwijzing naar het bedoelde artikel 20bis staat trouwens veel verder in de tekst van het wetsontwerp.

Het is beter gebruik te maken van de formulering «elke persoon als bedoeld in het vorige lid» omdat die ook betrekking heeft op de personen die onder borgtocht of onder bepaalde voorwaarden in vrijheid worden gesteld («van wie de vrijheid afhankelijk is gesteld van de inachtneming van de voorwaarden omschreven in de artikelen 35 en 36 van voornoemde wet»).

Bovendien biedt dat de mogelijkheid om, zonder afbreuk te doen aan de volledigheid, de tekst minder zwaar te maken door niet nogmaals het toepassingsgebied *ratione personae* van de wet te bepalen.

Nr. 36 VAN DE HEREN **DESMEDT, MICHEL** EN MEVROUW **HERZET**

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216quinquies, § 2, het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

De indiener van het wetsontwerp maakt gebruik van het begrip «slachtoffer». Dat woord is ongeschikt, gelet op onder

- dans l'hypothèse où le magistrat décide de remettre l'affaire une ou plusieurs fois, la ou les audiences de remise doivent impérativement se tenir dans les 15 jours de la première audience.

C'est la seconde interprétation qui semble la plus cohérente par rapport à la philosophie générale du projet et aux objectifs poursuivis.

N° 35 DE MM. **DESMEDT, MICHEL** ET MME **HERZET**

Art. 5

Remplacer l'article 216quinquies, § 1er, alinéa 2, proposé, par l'alinéa suivant :

« Lorsque le mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate, visé à l'article 20bis de la loi du 20 juillet 1990 sur la détention préventive, est décerné, le procureur du Roi notifie immédiatement, à toute personne visée par l'alinéa 1 de l'article 216quinquies, et à son conseil, les lieu, jour et heure de l'audience. ».

JUSTIFICATION

Dans un souci de clarté, il est préférable de reciter la date et l'intitulé de la loi. Cet article 20bis n'est d'ailleurs libellé *in extenso* que bien plus loin dans le projet.

La formulation « à toute personne visée à l'alinéa 1 de l'article 216quinquies » est préférable, dans la mesure où elle vise également les personnes qui sont libérées sous caution ou conditions (« dont la liberté est subordonnée au respect des conditions des articles 35 et 36 de la loi précitée »).

En outre, cela permet, tout en étant complet, d'alléger le texte, en ne redéfinissant pas, une nouvelle fois, le champ d'application *ratione personae* de la loi.

N° 36 DE MM. **DESMEDT, MICHEL** ET MME **HERZET**

Art. 5

A l'article 216quinquies, § 2, proposé, supprimer le deuxième alinéa.

JUSTIFICATION

L'auteur du projet de loi a recours à la notion de « victime ». Ce mot est inadéquat, eu égard notamment au fait que la loi

meer het feit dat de wet-Franchimont van 12 maart 1998 in twee mogelijkheden voorziet :

- het slachtoffer dat zich burgerlijke partij heeft gesteld en dat in de wet wordt aangegeven als «burgerlijke partij»;
- de benadeelde persoon, van wie de omschrijving wordt gegeven in artikel 5bis van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering : «De hoedanigheid van benadeelde persoon verkrijgt degene die verklaart schade te hebben geleden veroorzaakt door een misdrijf.».

We moeten absoluut gebruik maken van die terminologie, vooral omdat de «twee rechtstoestanden» rechten en mogelijkheden openen die totaal verschillend zijn.

De benadeelde persoon wordt immers, nadat hij een verklaring heeft afgelegd, in kennis gesteld van het feit dat de zaak geseponeerd is en van de redenen daarvoor, dat een onderzoek is ingesteld en van de rechtsdag die is bepaald voor de onderzoeks- en de rechtsprekende gerechten. Hij kan echter nooit inzage krijgen van het dossier, ook niet als hij erom verzoekt.

Krachtens artikel 61 *ter* van het Wetboek van strafvordering daarentegen kan «de burgerlijke partij (...) de onderzoeks-rechter verzoeken om inzage van het deel van het dossier betreffende de feiten die tot de (...) burgerlijke-partijstelling hebben geleid.».

Het wetsontwerp voorziet in een onmiddellijke terbeschikkingstelling van het dossier aan het slachtoffer maar preciseert niet dat het daar om moet verzoeken en dat het zich vooraf burgerlijke partij moet hebben gesteld. Dat brengt onder meer met zich dat in geval het dossier naderhand in behandeling wordt genomen het slachtoffer een recht wordt ontzegd dat het vroeger had.

Het is billijker het gemeen recht te laten gelden en de slachtoffers ertoe aan te sporen om op zijn minst een verklaring van benadeelde persoon af te leggen.

Nr. 37 VAN DE HEREN **DESMEDT, MICHEL** EN MEVROUW **HERZET**

Art. 5

In het voorgestelde artikel 216quinquies, het derde lid weglaten.

VERANTWOORDING

Het is beter de bepalingen van het gemeen recht toe te passen en de kennisgeving te beperken tot degenen die een verklaring van benadeelde persoon hebben afgelegd of die zich burgerlijke partij hebben gesteld.

du 12 mars 1998 dite « loi Franchimont », distingue deux hypothèses :

- la victime qui s'est constituée partie civile, désignée dans la loi par le vocable « partie civile »
- la personne lésée, dont la définition est donnée à l'article 5bis du titre préliminaire du Code d'instruction criminelle : « acquiert la qualité de personne lésée, celui qui déclare avoir subi un dommage découlant d'une infraction ».

Il est impératif de s'aligner sur cette terminologie surtout que les « deux statuts » envisageables donnent des droits et ouvrent des possibilités totalement différentes.

En effet, la personne lésée, après avoir effectué une déclaration, est informée du classement sans suite et de son motif, de la mise à l'instruction ainsi que des actes de fixation devant les juridictions d'instruction et de jugement. Néanmoins, elle ne peut jamais consulter le dossier même si elle en fait la demande.

Par contre, en vertu de l'article 61 *ter* du Code d'instruction criminelle, la partie civile peut demander au juge d'instruction de consulter la partie du dossier concernant les faits ayant conduit à la constitution de partie civile.

Le projet prévoit, quant à lui, une mise à disposition automatique du dossier en faveur de la victime mais ne précise pas qu'elle doit en formuler la demande et s'être constituée partie civile préalablement. Cela a notamment pour conséquence, qu'en cas de mise à l'instruction ultérieure, la victime est privée d'un droit qu'elle possédait auparavant.

Il est plus juste de laisser jouer le droit commun et d'encourager vivement les victimes à effectuer, à tout le moins, une déclaration de personne lésée.

N° 37 DE MM. **DESMEDT, MICHEL** ET MME **HERZET**

Art. 5

A l'article 216quinquies proposé, supprimer le § 3.

JUSTIFICATION

Il est plus adéquat de faire application des dispositions de droit commun et de ne prévenir que les personnes ayant effectué une déclaration de personne lésée ou s'étant constituées partie civile.

Nr. 38 VAN DE HEREN **DESMEDT, MICHEL** EN ME-
VROUW **HERZET**

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerste lid, het punt 1° vervangen door de volgende bepaling :

« 1° het feit wordt gestraft met een correctionele hoofdgevangenisstraf van één tot tien jaar; ».

VERANTWOORDING

Het is niet nodig uitdrukkelijk te verwijzen naar de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden, noch te doelen op de mogelijkheid van een gecorrectionaliseerde misdaad.

De duur van de correctionele gevangenisstraf worden immers vastgesteld in artikel 25 van het Strafwetboek : hij gaat van ten hoogste vijf jaar voor de misdrijven tot ten hoogste tien jaar voor een gecorrectionaliseerde misdaad die wordt gestraft met dwangarbeid of levenslange opsluiting. Voor de volledigheid van de tekst zal de maximumduur voldoende zijn.

Nr. 39 VAN DE HEREN **DESMEDT, MICHEL** EN ME-
VROUW **HERZET**

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerste lid, punt 2°, de woorden «drie maanden» vervangen door de woorden «een maand».

VERANTWOORDING

De algemene doelstelling van het ontwerp is een snelle bestraffing van de op heterdaad ontdekte of eenvoudige misdrijven. De voorgestelde termijn van drie maanden lijkt in dat opzicht te lang.

Aangezien het om vrij eenvoudige zaken gaat, moet het mogelijk zijn de bezwaren aan te voeren binnen een maand nadat het misdrijf is gepleegd. Die kortere termijn blijkt beter aan te sluiten bij de strekking en de doelstellingen van het wetsontwerp.

Nr. 40 VAN DE HEREN **DESMEDT, MICHEL** EN ME-
VROUW **HERZET**

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, het vierde lid vervangen door de volgende bepaling :

« Alvorens voor de onderzoeksrechter te verschijnen, heeft de beklaagde het recht zich te onderhouden met zijn raadsman. ».

N° 38 DE MM. **DESMEDT, MICHEL** ET MME
HERZET

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, remplacer le 1° par ce qui suit :

« 1° le fait est punissable d'un emprisonnement correctionnel principal d'un an à dix ans » ;

JUSTIFICATION

Il n'est pas nécessaire de faire explicitement référence à la loi du 1867 sur les criconstances atténuantes, ni de viser expressément l'hypothèse du crime correctionnalisé.

En effet, l'article 25 du code pénal définit la fourchette de la durée de l'emprisonnement correctionnel : 5 ans au plus pour les délits et 10 ans au plus s'il s'agit d'un crime punissable des travaux forcés ou de la réclusion à perpétuité, qui a été correctionnalisé. Le texte sera suffisamment complet en retenant uniquement la limite maximale.

N° 39 DE MM. **DESMEDT, MICHEL** ET MME
HERZET

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, 2°, proposé, remplacer les mots « trois mois » par les mots « un mois ».

JUSTIFICATION

L'objectif global du projet de loi est de procéder à une répression rapide des délits flagrants ou simples. Dans cette optique, le délai de trois mois qui est proposé paraît excessif.

Dans la mesure où il s'agit d'affaires simples, les charges suffisantes doivent pouvoir être réunies dans le mois de la commission des faits. Ce délai réduit paraît plus conforme à la philosophie générale du projet et aux buts poursuivis.

N° 40 DE MM. **DESMEDT, MICHEL** ET MME
HERZET

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, proposé, remplacer le quatrième alinéa par l'alinéa suivant :

« Le prévenu a le droit de s'entretenir avec son conseil, préalablement à la comparution devant le juge d'instruction ».

VERANTWOORDING

De oorspronkelijke formulering («Aan de beklaagde wordt voldoende tijd toegekend om zich met zijn raadsman te onderhouden») moet worden gewijzigd omdat ze, gelet op wat in de memorie van toelichting wordt gesteld (die «voldoende tijd» is beperkt tot één uur), het principe van de inachtneming van de rechten van verdediging met voeten treedt.

De wet moet uitdrukkelijk het recht van de beklaagde erkennen om zich met zijn raadsman te onderhouden vóór hij voor de onderzoeksrechter verschijnt, zonder vooraf de duur van de uitoefening van dat recht te bepalen.

Nr. 41 VAN DE REGERING

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, §1, vijfde lid, de woorden «dat onmiddellijk wordt betekend» vervangen door de woorden «dat overeenkomstig artikel 18, § 1 wordt betekend»;

VERANTWOORDING

Zulks maakt het mogelijk een parallellisme te behouden betreffende de betekening van de bevelen tot aanhouding. Er wordt niet afgeweken van het principe van de betekening van het bevel tot aanhouding binnen 24 uur van de effectieve vrijheidsberoving.

Nr. 42 VAN DE REGERING

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, §2, het vijfde en het zesde punt vervangen door het volgende vijfde punt «Artikel 18».

VERANTWOORDING

Het is passend om artikel 18 van de wet op de voorlopige hechtenis te hernemen zonder het tweede lid, § 1 uit te sluiten teneinde de betekening van het bevel tot aanhouding met het oog op de onmiddellijke verschijning door de griffier van de onderzoeksrechter, door de directeur van de strafinrichting of door een agent van de openbare macht mogelijk te maken.

JUSTIFICATION

L'expression initiale employée (« il est accordé au prévenu un temps suffisant pour pouvoir s'entretenir avec son conseil ») doit être modifiée, dans la mesure notamment où, liée au commentaire des articles (ce « temps suffisant » se limite à une heure), elle n'est pas respectueuse du principe du respect des droits de la défense.

La loi doit reconnaître formellement le droit que doit avoir le prévenu de s'entretenir avec son conseil, préalablement à la comparution devant le juge d'instruction, sans déterminer à l'avance la durée de l'exercice de ce droit.

Claude DESMEDT (PRL FDF MCC)
Charles MICHEL (PRL FDF MCC)
Jacqueline HERZET (PRL FDF MCC)

N° 41 DU GOUVERNEMENT

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, alinéa 5, proposé, remplacer les mots « signifié sur le champ » par les mots « signifié conformément à l'article 18, § 1er ».

JUSTIFICATION

Cela permet de garder un parallélisme quant à la signification des mandats d'arrêt. Il n'est pas dérogé au principe de la signification du mandat d'arrêt dans les 24 heures de la privation effective de liberté.

N° 42 DU GOUVERNEMENT

Art. 6

A l'article 20bis, § 2, proposé, remplacer les 5ème et 6ème tirets par le cinquième tiret suivant : « - article 18 ».

JUSTIFICATION

Il convient de reprendre l'article 18 de la loi relative à la détention préventive sans exclure le § 1er, alinéa 2 afin de permettre la signification du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate par le greffier du juge d'instruction, le directeur de la prison ou un agent de la force publique.

Nr. 43 VAN DE REGERING

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 2, wordt het huidige zevende punt het zesde punt.

Nr. 44 VAN DE REGERING

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 2, een zevende punt invoegen, luidend als volgt : « - Artikel 27 ».

VERANTWOORDING

Deze wijziging sterkt ertoe de feitenrechter toe te laten de voorlopige invrijheidstelling uit te spreken.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN

Nr. 45 VAN DE HEREN MICHEL, GIET EN MEVROUW HERZET

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, tweede lid, de woorden

«stelt de procureur des Konings de stafhouder van de Orde van advocaten of zijn gemachtigde daarvan in kennis» **vervangen door de woorden** : «*brengt de procureur des Konings dat ter kennis van de stafhouder van de Orde van advocaten of zijn gemachtigde, die een advocaat aanwijst.*».

N° 43 DU GOUVERNEMENT

Art. 6

A l'article 20bis, § 2, proposé, le 7ème tiret actuel devient le 6ème tiret.

N° 44 DU GOUVERNEMENT

Art. 6

A l'article 20bis, § 2, proposé, insérer un septième tiret libellé comme suit : « - article 27 ».

JUSTIFICATION

Il s'agit de permettre au juge du fond de prononcer la mise en liberté provisoire.

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN

N° 45 DE MM. MICHEL, GIET ET MME HERZET

Art. 6

A l'article 20bis, § 1er, proposé, compléter le deuxième alinéa comme suit :

« *qui lui en désigne un.* ».

Charles MICHEL (PRL FDF MCC)
Thierry GIET (PS)
Jacqueline HERZET (PRL FDF MCC)

Nr. 46 VAN DE HEER **VAN PARYS**

Art. 6

In het voorgestelde artikel 20bis, § 2, de woorden «het bevel» vervangen door de woorden «de beslissing van de onderzoeksrechter».

VERANTWOORDING

Deze op het eerste gezicht louter terminologische aanpassing is noodzakelijk om onder meer duidelijk te maken dat de toekenning van vrijheid onder voorwaarden niet veronderstelt dat eerst een bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning door de onderzoeksrechter wordt uitgevaardigd. De notie «bevel» is aldus misleidend.

Tony VAN PARYS (CVP)

N° 46 DE M. **VAN PARYS**

Art. 6

Dans l'article 20bis, § 2, proposé, remplacer les mots « du mandat » par les mots « de la décision du juge d'instruction ».

JUSTIFICATION

Cette adaptation de nature apparemment purement terminologique est nécessaire pour établir notamment que la mise en liberté sous conditions n'implique pas que le juge d'instruction doit préalablement délivrer un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate. La notion de « mandat » est trompeuse.